

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

berit menuḥa

Avraham mi-Rimon ha-Sefaradi

Amsterdam, 1648

זה דוקינ

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11735](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11735)

במכותם יותר כן נסוגו אחרי מפני שהם לא יצאו מן האמונה
אבל אינו חוזר כי בגבורתו ובנפלאותיו הם הדברים שיוכל
השכל לכוון והשכלמה ונריך שזע"ן ותביט ותרצה חכמות
לאין סוף ועתה הסבת ושית דברי חסידים וחכמים והאון
לקבלם מיני מאורות כמלאו למעלה גדולים ואדיר וכולם
ויתפשים מן שורש האמונה מן שם אה"ה ונכחיתם
מוקומם אז וכתבו פניהם להתפשט בכל יכולתם וכתעברו אלו
עם אלו וכתבו אלו באלו ונרכבו אלו באלו אבל זה המלאו כאשר
יוצא ומתפשט אינו מתערב כי אט הוא לבדו הולך והמאורות
הרונים להתערב אלו נשרפים באש ונלכך נרמקו מינו מפני
יראתו ובעלותו למעלה כן הוא מלהט האשיות הקוקות לכל
יראו ויקרבו בממשלתו ולראות תפארת גדולתו ובעלותו
אינו עולה מפני רטובו כי אט בהכרח מוכרח מכת אחר גדול
מונו כדי לדעת ולהבין כי לא לו לבדו המושלה כי אט עומד
עליו (כ"א שומר מעליו) אימץ כורא מואוד ובעלותו
להשתחוות אבל מוקורו שמשם הוא מתפשט אז לכמה שרים
מכלכל וכמה מלכים ושתמיום לפניו כי הוא הנקרא המלך
שמועל ראשו העטרה והוא הנקרא ברית עולם בין הק"ה
ובין ישראל כללתי וכתו בני ישראל מעל פני האדמה כמו
שמורה הכתוב ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם לא
מאסתים ולא געלתים לכלותם להפך בריתי אתם והוא
היורשים הכחא שבוימים החיות שמשם מתפשטים וכל
הדברים של מעלה אל האדם העליון שהיא החכמה והוא שם
יהו"ה וזאת היא שכינה עליונה כי המיאות לא נמצא עם
הכסא למעלה ע"כ ו עליה לא מעלה לו במקום גדול ובעל
מקום אשר לא השיגוהו לא שרפים הגדולים ולא חכמים
גדולים ולא אנשים חשובים כי כולם עמודי תימהים בראותם
מקום הנעלם הזה ששם שורש השרפים (כ"א השרפים)
שם יסוד היסוד ושורש האמונה ארון המתנאה יסוד המנוחות
שימונו עמודו קרדו כל בעלי השכל הנעלם והוא ניקוד קולס
שבאות השלישית מן שם המיוחד וזה שמו אשר נמצאו לו
הוא הנקרא פועל כל הפעולות שמו הוא ה"ה (כ"א ה"ה)
שם שהיה מזכיר כ"ב ב"ה בהיותה עולה על המוצב להקריב
קרבת והיה העשן עול דרך המישור והוא שם ידוע למקובל
שאינו מתערב בשום מאור אחר מפני רוב זכותו וגדולתו
והינקבלים מינו סימנים זה שמו"ה (כ"א סי"י לע"ס) הם
הנ' שרפים הגדולים אשר פירשתי מעלתם כמה היא גדול'
לאין קץ והמאור הד' הוא תולדות הנ' כי בהתפשטו מן
מקורו מן מאור (כ"א ממקומו ומאור) הנ' אשר פירשתי
למעלה אז פוכה מטה ומושיע חוסים ב"י מניל עשוק מיד

ניקוד הו

עושקו והוא אינו מתערב עם מאור אחר ולתי הוא לבדו
יורד ופורש כנפיו וכוונת המרכבה ומן זוהר הכנפים האלו
נתפשטו מינו הכרובים הפורשים כנפים של קדש הקדשים
ואלו הקדשי שצראו למאור הגדול הזה והמלאו ביוניו כמלאו
שם מאות (כ"א אמות) בכל ככף וככף משם יוצא שפע לו'
הקמוות ושמות הכנפים קדו"ש ובר"ך מיימין קדוש וברוך
משמש להנוף נקרא בשם היקור אהו"ה יורד מוכסה הגלגל'
ביוו ובהדרו ומשם יוצא הקדושה והכרחה והס"ב מעלות
הא' כנזחה והשני רוח קודש אלו שני המעלות הגדולי אשרי
איש יודע מקורם הנעלם והווי ביקוד שרק שבאות רביעית
של שם (כ"א יהו"ה) והווי מאור גדול למעל בשפלות ובעובה
והוא מקום שכל המאורות וכל הנביאים החוקים מתאכלים
בזה המאור מפני רוב הזכות והטהרה והקדושה שצמחו בו
ואלו הן הדברים החוקים והמאוראים ובכאן נשלם ניקוד הו'
וסימנים ררור המורה דודי לי ובה הכיקוד שהם המאורות
החוקים מאד בהם נקשרו ונכררו כל המאורות ונעשו כלם
כדמיון כדורי כמו הגלגל ההולכו' כב' אין בהם כפתל ועקש
כולם חוקים וכוראים למצין וכל המאורות שצמחו להם שמות
ע"ד ההו"ה פועלים כלם פעולות כמו שפירשתי בשמות
הקדושים שמות הניקודים אשר רמותי ואם תע"ן בשמות
תראה עיקור גדול ובכאן נשלם ניקוד החמישי:

והוא ניקוד כשבי מינים ידועים
כינז אות יו"ד כמלאו לה צ'
ניקודים וזאת הו' נמצאו לה ב' ניקודים וכן ארבעתם ב'
ניקודים לכל אות וזו והווי עיקר גדול ונריך שהאות תקר'
בשני ניקודים בנחת ובהשק' ואז תוכל להבין כמה הוא נעל'
ולב' ניקודים הללו כמלאו להם ב' שמות סימנים מרא' גדולת
ויפיים ותפארתם אשר הסימנים בהם יש סודות עיווקות
פתוחות וסתומות לפתי ונריך שתשים מחשבתך באלו ה'
ניקודים הנוראים האמיתיים אשר הא' סימנו בשיר השירים
והשני בתורה והווי מאור אחר מתפשט ויוצא דרך קו המיש'
באות הוא ו של שם יהו"ה וכאשר מתפשט ממוקום המיניאו'
הידו' שלא נמצאו לו שם מפני רוב מימלתו הגדול ותפארת
ויפני שלא נמצא לממשלתו הגדולה לכן לא נמצא לו שם
אשמות מיל בא' לק' מ"ס (כ"א כל' באל מלך כ"א בא' שו'
שמו של הק"ה) והמאור הזה שמתפשט מינו וכתן ש'
למעלה לעלות ולהתגבר אל מקום המיניאות להדבק בש'
ולקבל מינו כח ובראות החכם שמונת פני כל המאור'
לעלות ולהדבק בו צרם ומגדילם ולקבל מינו כח הגבו'
התמל

התמיל ואמר
ואמר אלהים
ותפארתך ע'
ולכולם העמ'
וכאשר מיניש'
אחת ודבר אי'
משפיעים הם
מהם והם כמו
ופכדין יהו"ה
זהם טעו כמו
נדמו כאין אליו
הוה הראשון
גדולה כדי לה'
בראיו של הק'
והמורה והגב'
כדמיון הר גד'
ואלים הכרקים
והסופה קול ה'
מתפשט מינו
הבראים ואחר
שיה שד' היוו
האשיות אליו ו'
האש וזהו וא'
הוא המאור ה'
לו כמיון רמ"ו
אלו שמות הר'
לקבל כח הגבו'
מאור העולה ו'
ופרנסתם והוא
שמו אהיה
המאורות שא'
לשום לו נבל'
הו"ה (כ"א אר'
ידע יוקורו
המקבלים מינו
אשרי האדם
אמת שיה היוו
שם ושורשו כש'
עונים והנשתי
מוסדו

התחיל ואמר כן והתחיל בשמות לששון מן התחתון לראשון
 ואמר אלהים שדי בישראל גדול ימוך הודך יולדה הארץ
 ותפארתך עולה בעלה על היכל ותהלתך כסה ברוחך
 ולכלום העמדת במקומותיהם ויגומות ככהם אליך יביטו
 וכאשר מנשאים לך מקבלי מוץ והם נראו למושלתיך כארץ
 אחת ודבר חין בה וכאשר מקבלים כמנאז ומולאים וכאשר
 משפיעים הם לבנותיהם כמנאז הקניין ובהתעלם כבודך
 מהם והם כמנאז ריקנין מבלי שפע נועקים אליך בנפש מרה
 ובכדין יהוה אה יה ראש מניאותיך שבכל המאורות אשר
 בהם טעמו כמה קמנים וצבוכים בראותם מיושלתם וזהם
 נדמו כאין אליך כאשר ככתם היכלך מבלי שפע להם והמאור
 הזה הראשון שגומת פניו אליך לעלות לקבל מוץ קבלה
 גדולה כדי להזיף פעולותיו לאור ולהראות מיושלתו לכל
 בראיו של הק"ב והתנבחר לעלות ככלל מכל מיני יופי
 והממדה והגבורה גדולה מופלאה עד מאוד והוא נראה
 בדמיון הר גדול מאוד של אש מתנאה על כולם אשר מוכו
 יוצאים הנרקים הגדולים והרעמים והלפידים והסערה
 והסופה קול המולה ושואן הרעש ואמר הרעש אשר הוא
 מתפשט מוכו נקרא שמו אלהים סערה גדולה ומערת
 הנבראים ואמר הסערה אשר הוא מתפשט מוכו סנקראה
 שמה שד' המולה גדולה ואמר ההימול אש משריף אש וימלהט
 האשיות אליו וישריפם ומרעישם במאד מאד ואמר
 האש וזהו ואמר הזהר אור מאיר בלי שום תערובות עמו
 הוא המאור העולה אל מקום המניאז הנורא וכמנאז מורכב
 לו כמניין רמ' המאורות שכל מאור ומאור מאיר בפני עצמו
 ואלו שיות הראשם שגמאור הללו שגמאור המאור העולה
 לקבל כח הגבורה מן המניאז הראשון המוסף אפילו על
 מאור העולה ועל שאר המאורות הוא המלקק מווס
 וברכבתם והוא המוכסה אותם ולא נראה מהם דבר ונקרא
 שמו אהיה ראש המניאזות הגדול שמוכו מתפשטים כל
 המאורות שאמרנו שינאז לכוונ את השם הנכבד והנורא
 ולשום לו נבול עד איזה מקום יתפשט ושם המאור השני
 יהוה (כ"א אה"וה) הוא שם המפורש ע"ד השכל והמכמה
 ידע יקורו וטעמו והילוכו ונבולו וניקודו ויולאכיו
 המקבלים מוכו ושני המאורות הללו הם נקראים בלשון משל
 מציברי האדם המוש והלב מקומות השכל והמכמה וכמנאז
 באמת שזה המאור העולה הוא כוד האדם העליון ומן זה
 השם ושורשו נשרשו יסודות המרכבה וכפלאותיה הם יסודות
 טובים והנאמדים הם העומדים על הפקודים שמהם
 ימוסדו עולם והשרש והיסודות הגדולי וזה המאור

ד א I 4 קז

התחיל לבדו
 האלו
 נקדשים
 כמנאז
 שפע לו
 ש וברוך
 הגבלי
 מעלות
 י אשרי
 רביעית
 ובפניה
 תאכלים
 כמנאז בו
 קוד ה'
 המאורות
 ששם כלם
 תל ועקש
 הם שמות
 ג' בשמות
 ין בשמות
 מישי
 ס ידועים
 נאז לה ב'
 שעתם ב'
 איות תקר
 הוא כעל
 א' גדולת
 ג עמוקות
 ד באלו ה'
 שר השיר
 קו המיש
 ס המניאז
 יתפארת
 לו שם לו
 א בא' שו
 בו וכתן כ'
 דבק בשר
 כל המאור
 כח הגבו
 התקל

קץ לחסדיותו הוא הנקרא הכרית התיכון מברית מן הקצה
 ל הקצה יושבי גבורתו ונקצה הארץ ועד קצה הארץ לבינו
 אין קץ וחיבנו מתגבר כמו האמרים אלא ע"ד אחד מראה
 יסוד הקצה שהוא ה' יח"ה ה' ויה' יה' כמו שתראה עכשו
 בדברים אמתיים ידועים למינין מקומים וכו' ואים כי מואר א'
 מתפשט מן קו המישור מן שם יהוה מתפשט וממנו מן
 אמתיותו מן האור שאין גבורתו בו תערוכת ובגלותו מן
 אמתיותו מוארות גבורתו השם יהוה הוא מדה במדה נקצת
 ובקוים יוצא לגבורתו אין דמיון והוא מואר לכל המאורות
 ומעמידה ביקויותיהם ונערוז וכותו איכנו כותן פניו לעלות
 מעל ל' מקום המציאות כי האמת מייכל לדבר וכות המואר
 הזה ובהתגברו אז מגיע אל מקום מן המציאו אשר לא השיגו
 כל המאורות אשר זכרתי למעלה כי כל המאורות האמרים
 מניעים למדרגה התחתונה מן המציאות אע"פ שלמציאות
 לא כמות תפוס וגבול ומכיון אבל לפי השעור כודע שזה
 המואר מגיע עד אמתיות המציאות ומורה שהק' בה ברא
 לעולם הזה ובהגיעו שם מקבל גבורה והוד וזו ויקר אשר
 לא השיגו המאורות הראשונים אשר פירשתי מעלתם כמה
 היא גדולה ובגלותו מלפני אדוניו נתמלא תפארת גדול ואמין
 אשר לא השיגו הראשונים כמו שאמרתי למעלה ובהתפשטו
 מלפני אדוניו נתמלאו מיונה ה' גלגלי הוד והדר ועמדו כלם
 תחת כלו וזה המואר הוא הנקרא תפארת העליון שבפירת
 תפארת ומשם מקבלת ומשם מתפשטות לגאית ולהשם' אמת'
 וזכה לשרא כמה שאמר השליך נשמים ארץ תפארת ישראל
 ובמקומות ידועים יוצא האור הזה המשפע לישראל במקום
 הראשון שיתפשט כל רוחו ישיחו מראש כי מעיל ירא' ופחד
 מורג גבורת המקום כי נתמלאו המקום על כל גדויותו בה
 לימורם ולמעורב ולגפון ולדרום ואח"כ יוצא האור מן המקום
 הזה הנקרא תפארת ועובר במקו אשר שכאשר כל המאורות
 הקטני' והגדולים עוברים בה המקום מרוב שפע זה המקו'
 ומתהדרו ומיוו מתחבקים כל המאורות איש אל אחיו וכרכבו
 לו בלו ולא כודע הקטן והגדול כי כול' גדולי' ומרוב שמתחם
 נתחבקו אליו באלו ולא כודע הקטן והגדול כזכר לזה
 המקום קראו מקום השלום שהשלו' ייזה המקום יוצא ואח"כ
 יוצא האור המשפע על ישראל ועובר במקום אשר אשר נקרא
 מקום הגבורה שכובשת גבורה אחרת מרוב גבורת המקום
 הזה מזה המקום יוצאים כל הגבורות המפרכסים לכל
 הדברים המושכים בראמים הוא הנקרא מקום התפארות
 המאורות שכמשכו בקו הגבורה והיכולת ואלו הן ג' מעלות
 שהמאור בעדם יוצא כל הרוצה לידע כודות עליונים

יהיה בעל יראה משום אהבה • בעל שלום אוהב את הצדק'
 ומקרבן ונפרד בידו • כאשר ג' מעלות האלו יהיה כולל מה
 שירכ' שיג' וזה המואר הנשגוד שמרוב שלומו הגיע עד מקום
 שלא השיגו מאורות הראשונים על שמיגיע עד אמתיות
 המציאות אפי' שאין בו מכיון • ואח"כ כיד וכול להיות הלא
 לבורא י"ת שמו אין לו שיעור ומכיון • ואתה לא ירדת לסוף
 הסכמות • ומציאות מיני הדר ופירוש מתפשטים מן המקום
 המציאות שכל ה' ח' אף עלמות לא נשבו אל האחד מאלה
 הו' מציאות כלא היו והמאורות הללו אינם מתפשטים ואינם
 יוצאים מונה כי אם עומדים וכל שאר המאורות מתפשטים
 וסוורי' וכאשר מקומים למקומם (ב"ח למקורם) ולשדשם הכאה
 אז אינם מניעים אפי' עד א' אחרון (כ"ח עד האחרונה) שכלו
 המוארו הו' מציאות שאמרתי וזה המואר שנתפשט כאשר יגיע לאו
 כל' מציאות המוארו' הוא עולה עד קייס ע' כאמרתי שמיגיע
 עד המצי' שבמציאות ברמו ובהגיעו שם כמה מוארו יולקע
 וכמה אמות משריף וזה ההדר שיתפשט בלף התשיעי ויכס'
 את העולם והוא יותר יות' נחמד מן אור הע' ה' וזה האו'
 שיכבה ראשי המקדים ואנשי המעשה בואותו הזמן וזה שמו
 אשר נקרא לו • יארוא אוחוחו חל שם היונא משמוש התורה
 מזה הפסוק "ו"י' "אל' "רמס' "נחנן' "אך' "אפים' "וכ'
 "סד' "ואמת' "כונר' "סד' "לאלפים' • ראשי תיבות הללו
 הוא בשם ויקודו כמה שאמר בתורה לא פחות ולא יותר
 ושרשו מציאו הגדול הידוע למעלה לשם אה' יה אשר אה' יה
 וכמה מעלות של כל מעלה ומעלה אין לה כוף ומהספר הוא
 ומציאות המעלות שמתפשטים מן המציאות ועומדי' והמציאו'
 (כ"ח והמציאות) שהוא ארון כל הממשלות סופף ומכסה על
 כולם וכמשבו אללו כלא היו וכלא היו • מתפשטים ממנו אינו
 עושה ממנו שום קציבות לפי גדל ממשלתו ובראותם בעלי
 השכל אשר השיגו • הסכמה העמוקה עד מאוד בראותם
 כל הנפלאות הללו וכל הסכמות האלו ובראותם שמרוב
 גאונת הק' בה אינו מושב למאוריו הגדולים ע"כ כו' לשוכני
 בתי' קומר אשר בעפר יכודם ובראותם אימור ודאי הקדוש
 ברוך הוא אינו משגיח בעולם לא בגדקים ולא ברשעים
 דרך אמת לכולם וזו יצאו מן הדרך ורא' והבן כמה גבורת'
 המואר הזה שאני מפרש שכאשר עולה להשתפשו מלפני אדוניו
 ועולה עד שרשו שורש היסוד ומכסה בזיוו ובקדוהו ובשאונו
 ג' מציאות מאורות ומכסה אותם ולא כראה מהס' דבר לפי רוב
 גאותו והדרו ומיוו ולא נשבו אללו כלא היו הו' מציאות
 הכזכר • וזהו כיקוד שר' ק' בוא' ו' בואות שביי מן השם והוא
 מאור מתנועע לכל הקצוות ומרשעים ומדרדיים מפי'
 הדרו

הדרו
 נכ"ל

הדרו ומפני
 המציאות כתי'
 ה' שהו' מן
 אחד ובדרך
 למעלה ומתח'
 ולמעלה ולו'
 התפשטו כתי'
 הגלגלים וכ'
 מאורות מע'
 תראה מעלה
 היכולת הם
 ולכהו לכל
 כאשר בראי
 נשרשו הנ'
 לתקפו ולנב'
 כיוון אחד י'
 העומד למט'
 השביב הכו'
 הנכבד א'
 ולהוציאו ול'
 מרום הנד'
 מהבליס רק'
 וכפי מאורו
 המקום והמ'
 ממשלתו וזו
 ומנו אל
 המעלות וב'
 כח וגבורה
 לשמור את
 ולרבבות
 ועכשו תוב'
 האמתיות
 שורש הכל
 רקיע מפני
 ק' את יהוה
 של רקיעים
 ומשורה מ'
 ומנא הריב'
 במנא סלונכ'
 לונות כיל'

הקלונות משם יוצא זיו והדר ומוד' ושפכים הנכונות הללו
 לזה הרבוע שנמצא בין (כ"א מין) המשמרות ונתמלא
 הדיבוע ההוא זיו והדר ומודה מלא על כל נדותיו אמרוס
 שזה שם יהו"ה מקום ההשגחה הנכונה והברורה והאמתי'
 היוצא על פני הכל מלפני אדון הכל שורש הכל וזה הדיבוע
 הוא מכון כנגד ארץ ישראל זה לעומת זה וע"כ אמרו
 שהשגחות ארץ ישראל בזה מין המנוציא לכל המנאים ולא
 בזה על ידי אמונתי ולא כתערב עם שום מאור אחר לא הוא
 לבדו יוצא מבלי כח אחר וזה הרקיע קופה על הארבע
 משמרות שסובבים הדיבוע הנאה ונראו אליו המשמרות
 כאשר כסה עליהם הרקיע כדמיון הכל כזה מאוד והזיו
 מצפנים אין לו ערך ודמיון ולישיו אין ראות לראות ונקרא
 זה ההיכל היכל האהבה היא ירושלים העליונה שמשם יורד
 שפע אל התחתונה ולהעמידה על משמרתה ועל מתכונתה
 הוא היכל הנור לפי רוב קדמותו ועל זה ההיכל סידר שלמה
 הע"ה שיר השירים בחכמה גדולה והשביב הגאה שגראה
 ברקיע תלוי ממנה מתגבר מאוד לעלות ולהתגבר וכראה
 לפי רוב גבורתו כנגדל אחד בלבדו של אהבה שלארכה
 ולרצנה אין שיעור ואין מניין ובהתגברו השביב הנאה
 מתפשטים מומכו הברקים הגדולים והלפידים והבזיקים וכל
 מאור ומאור מאלו שכתפשו כמנא כל אחד ואחד בגבורתו
 מנוויר שכלו לבד וכל דבר ודבר מהברקים מתפשט לעברו
 מהפעולה פועלים וכל ברק וברק נתפשט לעברו וכמה
 פעולות פועלים ואלו הן המאורות הגדולים שמתפשטים
 מן השביב והשביב הוא מאור שנמצא לו שם פועל פעולות
 והרקיע הזה כמנא שמו לבד ועל דרך השם תוכל להבין
 הגבורה שמתפשט מן השם כנעל' ואלו המאורות שמתפשטים
 מיי וכל לדבר גבורתם וממשלתם אין להם ערך ודמיון
 ואלו השמות הם המוכיחים את השם הכבוד והמוציא
 אותו ומקומו ומן מעון קדשו ומן מכון שבתו ומנהגים
 אותו לפעול פעולותיו של שם יהו"ה ואלו הם השמות
 שם הרקיע והרי"רון (כ"א יהור"רון כ"א יוהד"רון כ"א
 יוהררי"רון) ושם השביב נפשיר"רון (כ"א בלא יו"ד אחר
 הש"ן) בשמות גדולים וטובים פועלים פעולות כוון
 שגראה כאשר אכרף שם יהו"ה בדרך מנא השערים
 שם תראה דעת וזכמה לאין סוף ותבין הפעולות
 העשויות בלי עמל והפעולות העשויות בעמל על כל דבר
 וכל דבר ודבר במקומו עומד וזהו הניקוד ה' הוא ניקוד
 קמץ של אות השלישית מן השם הכבוד יהו"ה והיא אות
 נמשכת גבורתה בקו הגבורה כמו שאמרת פועלים רבות

ד ב 2 4 בזה

הדרו ומפני שזה הניקוד באמונע כן הוא מתגבר עד אמונעות
 המציאות כמו שאמרת למעלה ולא מאור אחר וכשלים הניקוד
 הב' שהו"ן האות הב' מאור הנ' כתגדל על המאור הזה בדרך
 אחד ובדרך אחר (כ"א אחד) נמשך אליו ככלום בהיותו עולה
 למעלה ומתפשט רבות גדולתו לזורח ולמערב ולצפון ולדרום
 ולמעלה ולמטה לוקמות העולם והמאור הזה הכורא מרוב
 התפשטו נראה במוך אשת כטויה לפני הכבוד ולא נראו
 הגלגלים וכל המאורות אלל רקיע זה אלל כוון כרות קטנות
 מאירות מעט ומין רוב שפע הרקיע הגדול והנורא אשר
 תראה מעלות וכמה היא גדולה ומתפשטים שרפים בעלי
 היכולת הם עומדים על המשמרת לנהוג לכל העולמות
 ולנהוג לכל הדברי אשר בהם כוד הדברים אשר בדר הק' בה
 כאשר בראי' מאלף עולמות כוון שפירשתי ומן זה הרקיע
 כשרטו הגלגלים ונבאותיהם ונראו הגלגלים כוון מרדל
 לתקפו ולגבורתו וזה הרקיע מתקפו ומתפארתו ומתפשט
 כיון אחד יפה וכזה כלול מכל מיני תפארת והוא המאור
 העומד למעלה לשבר הע"ה והוא המוכסה אות ויוצא המאור
 השביב הנורא הכלול מכל מיני יופי וקמדה לנהוג את השם
 הכבוד אשרי אדם יודע והשיג תכונותיו ויפיו וממשלתו
 ולהוציאו ולהביאו והוא מאור מאלק מוון ושפע לכל נבא
 מרום הגדולים והקטנים ומהם מוקבלים גבורה ומהם
 מוקבלים רקיעים שמתוך גבורה כל מלאך ומלאך כפי יכולתו
 וכפי מאורו ושכלו שהוא משג' ולאחר שכלם מתפרנסים מזה
 המקום והמאור הזה סופף עליהם מרוב התפשטו מרוב
 ממשלתו ומוניע המאור הזה בשביבו (כ"א גשביבו) שכתפשו
 מומכו אל מקומות המשמרות שמשם מתפשטים מוכיני
 המעלות ובהניע אל מקום המשמרות כותן לכל דבר ודבר
 כח וגבורה ומשם יוצאות המשמרות לקחת גבורה וממשלה
 לשמור את העולם ומתפשטים וזכות השרפים לאלפים
 ולרבבות ככח משמרתם לשמור לעליונים ולתחתונים
 ועכשו תוכל להבין מעלוי"ה כמה היא גדולה וכי' ההשגחה
 האמיתית וברורה מן מקום המציאות המנוציא הכל והוא
 שורש הכל ויכוד הכל מן זה המאור הנ' שדיחיתיהו בלשון
 רקיע מפני שהוא מתפשט לכל הנדדן ומפני רוב התפשטו
 ק' את יהו רקיע גדול מזה המאור מתפשטים ד' משמרות
 של רקיעים לד' דדן (כ"א נבאות) ובאורך כל משמרה
 ומשורה מהאלו המשמרות אלפים אמות מן אמות הקודש
 ומנא הריבוע שבין ד' משמרות גדול מאוד וכלו הד' משמרות'
 כמנא סלונות שמוניעים עד המנוציא לכליון הם כדמיון
 לזכות כילא יש תלונות למעלה אלל בלשון עמל ומאלו

ת הדרי'
 ככל מה
 גד מוקום
 אמונעות
 מות הלל
 דת לסוף
 המקום
 מו מאלה
 ים וליכס
 תפשטים
 שם הנאה
 (ה) שפלו
 יניע לשו
 י שמוניע
 רח' מלהט
 יעו ויכס'
 וזהו האו'
 וזה שמו
 ש התורה
 פים' ורש
 בנות הללו
 ולא יותר
 ר אה' יה
 וספר הוא
 י והמנוצי'
 מוכסה על
 ממוכו איכו
 תם בעלי
 בראותם
 גם שמרוב
 כו לשוכני
 יא הקדוש
 א ברשעים
 מה גבור'
 פני אדוכיו
 ו בשאונו
 ר לפי רוב
 ה' מאות
 השם והוא
 דים יסר
 רן

כזה הענין שהאות הזה גבורה גדולה וקשה והיא הנקראת
קרב הקב"ה הלוקח נקמה והנוקם נקם ברית . ויאור הד'
הוא ויאור השלום והשמחה והשפלות והוא ויאור העמוד
לישראל להושיע ולהגן עליהם ברוב גבורתו והוא ויאור
וימלא מכל הונדות הטובות והחוקיות והגוראות ובגאותו מן
שורשו מן שורש אילן החיים נתן פניו למטה והתחיל לבכות
לכל הנבראים הנדכאים על התורה ועל הכתובים ומן זה
היאור הד' הנורא ומתפשטים כל מיני האומה העומדים על
ישראל השומרים המומות והוא ויאור שכולו א' ולא נפרד הכה
והכה ולא הביט כה וכה לא כתן פניו והביט מטה ומטה ולמ'
הביט מטה ומטה מפני רוב גאותו כשכל ויורה שיש עליון
שורש אדון ומלמלה מכהין אותו לרצונו ושהוא אינו הולך
כ'א בכח מוכרח עושה רצון מכהינו ומפני רוב זכותו
וקשירותו וקרה האישות והשרפים בעלי היכולת כאשר רוא'
שהו המאור כתפשט והביט למטה קרדו אלו לעומת אלו פן
לא יתקררו גם המה ולולי רם ונשא הנופה הדרכים והעמוד'
ביוקמויותיהם שסידר לזה המאור דרך שיצא שם ולא יביט כה
וכה ובגאותו כתפרדו וימנו ד' ומשמרות הם משמרות שומרים
לישראל . ומשמרה ראשונה כאשר מדת הפורענות יוצא
מלפני היומשל בשעה ראשונה מן הלילה זו המשמרה חופפת
על ישראל לכל יזקו ישראל במדה הקשה הזאת במני יום
יזאזות משמרות הקנף (כ'א הקטב) ויזאזות בעולם המשמרה
הב' חופפת על העולם לכל יושפתו בשעה האמצעית מן
הלילה מתפשטת חרן . ובמשמרה הג' מתפשטים כלבים
זועקים ומשמרה הד' חופפות על העולם וכן כל המשמרות
החוקיות הללו ויאור לך כלל בשני המאורות . המאור הגדול
הזה המביט למעלה (כ'א למטה) לארץ בו נשרשו המשמרות
וימנו מתפשטים לעשות כרמוס והרשות בידם להשחית
ולאבד כיון שאמרתי ומתפשטים וימנו ו' מאות אלף (כ'א ו'
מאות) מיני תפארת כנגד ו' מאות אלף שהיו ישראל כשיצאו
ממצרים ואלו הו' מאות אלף אין בהם כפתל ועקש וכולם
גבורים מלאים וימשלות והיא אות הברית שענפיו מניעים
עד תפארת ספירה האמצעי וכטעי כטעיו הניעו עד מלכו'
היא ב' מקום שכל המאורות ונצחו שם מוכסה והנקה ואלו
שני הספרות הם משפעות שפע לישראל כיון שאמרתי
למעלה . והיאור הזה המביט למטה פעולותיו גדולות
ונמררות מן המאור העולה למעלה ויפניו שהמאור העולה
למעלה הונח את השם מרוב גאותו וימשלתו לא ישגיח
לשום אדם בשמיעו האותיות כראוי אבל המביט למטה מפני
רוב שפלותו ועבדותו פועל יותר במהרה מכל המאורות

כיון שאמרתי וזה שמו אשר נמצא לו יו'ה'ך שם אימץ וקח
מכהין את השם בכח השם כי לא בכחו בעצמו כי כל המכהין
את השם יהו'ה בכח יהו'ה מכהינים אותו ובכחן כודע
כמה גבורת השם כי אותם שמכהינים אותו כשרשו בו והניקוד
הזה הוא סירק באות רביעית וכימין ניקוד ראשון מניקוד
השני כימין נשק"תו ניקוד השמדה והגאווה והשתוקה
שכל נצח הנלגלים מקבלים כס מזה המוקום . הכני סיימתי
ניקוד הראשון של שני הניקודי' מן ניקוד השני . והכני מכתב
ניקוד השני שנמצא יותר בשם זה . והס' נ' ניקודים בניקוד
השני וניקוד זה שאפרש עכשיו לא נמצא לו סימן בתורה ולא
בשום מקום לא ע"ד השכל וע"ד ההבנה כיון שראש עבשיו
ובהיותך רואה הדברים הללו א' תדום ע"ד הפשט לא ע"ד
העמוק ואז תלגלג . ויאור א' מתפשט מן שורש השמדה (כ'א
השכמה) . וכן עיקר אמונתו ונורש תורתו הוא המאור
המיוחד לפעול מרוב גבורתו והדרתו והוא המאור שהוא
מתגבר לעלות וכושך בקו הגבורה לגמרי ובהיותו כושך
בקו הגבורה נראה כיון אש אדום לגמרי מתכוננים ומנו
הכינונים והכינונים הם בעלי שכל וקמה ופומה ומנויירים
בגרות נפלאות עמוקות במקמה ושמות מביאים פעולותיה'
ובהתגבר המאור הנורא הזה לעלות מתחלק לב' חלקים זה
אחד זה הולך ועול' והראשון מושך את השני והשני מושך
את הראשון ושלשתם בג' מעלות עולים מי יוכל לדבר
ולהעמיק סוד הג' כי שלשתם נמשכו בגבורה והראשון זה
חוקו לעלות ולקבר לכל המאורות אחת אל אחת לכל יהיו
נפרדים ולעשותם גוף אחד ולהשפיעם השפעה גדולה בלי
חסרון וכמורתיו של זה המאור הראשון מן הג' מניעים עד
מקום ספרות הגבורה היא מדת הדין הקשה שהיא מוסקו'
לכל הדברים ומאומנם בגבורה גדולה והמאור העולה אחרי
הראשון מנגד כי אינם מתגברו זה על זה ומשכי רוב ממשלתם
שלא יהיה להם מקום להתפשט אם יהיו עולים זה על זה
מנגד וזה מנגד ומתגברים אלו על אלו והשני הנמשך בכוח
הראשון מושך אליו כיוון כל מיני הפחד והיראה הוא
המטייל פחד ואימה מרוב גבורתו של כל באי עולם ועל
המאורות וימנו מתפשט היראה מטה ומעלה . ובו נשרש
והוא המוצר כל כלי קדש הקדשים לכל ישמשו בהם הככרים
והככרים הם מאורות שנשרשו מנד השואל בגבורה גדולה
מאוד . והארון שנתן פניו מטה ושלא כתגבר לעלות הוא
המוצר כל מיני השלום אחד עם אחד והתפארת והשמחה
ולכן הפועל כאשר יפעול הנקודה הזה העלם יתכוין
בראשון שהוא מקום החסידים ושמו שר' . והאמצעי מקום
הגבורה

הגבורה ושמו
המוצר כל מיני
וה' וכאשר יר
יתכוין עוד שג
שמות שאמרתי
כאלו ונגזרו הה
הגדלים ושהם
המביאים כרמו
שר' אל מאור ה
בזיה מוקום הו
שם שר' בש
שום אדם מוקם
בשם שר' כמנו
משם ולשם או
שר' לא פחות
בתורתו וארא
ושמי יהו'ה
הגבורה שהש
יה' וכן בינה
כתוב והנה יה'
ונמר - אבל
שדרכו העב
שם יה' זה ש
וה הניקוד הו
השם יה' זה
ניקודים מן
בכני ענינו
להשתנות לפ
לעיל ובהניעו
שם לא נראה
הנורא אחריו
מן התיב' אחר
ר' והוא שם
שתראה בגורן
וה הג' יורד
שהוא תולדות
מאור הד' משך
אין מעצור ל
ממדת ועד ל
שר כמנא לז

מאוד והוא לנצח בכל מיני נזוח כמו שאמרת לימעלה ובכאן
שלם הכיקוד הששי על דרכים גדולים כללים ופרטי בסודות
עמוקות סתומות וסתומות :

ניקוד דהן

מיי וכל לדבר עמוקות ונבחרות ונבחרות
ועוסם כפלאותיו ומהלכו ומשמדיו
ומשמדיו ומעמדות גדולות ומבחרים וכוראים מראי קבמה
ודעת והוא ניקוד מורה הייסוד של הק"בם יותר מכל
המאורות האחרים אשר פירשנו למעלה כי זה המאור בהיותו
עולה מאשר אש התפתח עם אש העליון ואש העליון מאשר
בכח ויקורו וכן עושה בכל הדברים וכאשר הוא יורד מאשר
העליונים עם התפתחים ומורות נבחרות כי האמת האדם
נורתו מורה עליונה כעין אדם העליון וכן שקנים ורומשים
ולכל בריאה יש נורתה למעלה כמו שפירשתי למעלה בזה
הענין המופלא והמאור הזה הוא מרסיק המאורות יורד
זכותו ואש כמקריבם בכח גדולתו מושיבם אליו ברוב הדור
זהו מורה ביה הוא גדול מאוד לאין תכלית ולאין סוף
והמאור הזה כאשר הוא יוצא ומתפשט מן השורש הנאה
המובחר הידוע שהוא בלי תערובת וכח מאוד וכורא או עולה
דרך המסלה העולה בית אל ובהתגברו לעלות כחלק בחכמי
לבן חלקים כדי שיהיו ג' חלקים הללו ומקרים לכל הכבדים
כל דבר ודבר במקורו (כ"א במקורו) כדי להביא הממשלה אל
בעלה וכחלקו לבן חלקים הא' מאשר כל העליונים כל א' וא'
במקורו (כ"א במקורו) והשני מאשר אל התיכונות כל א' וא'
במקורו (כ"א במקורו) והג' מאשר כל התפתחים א' עם א'
בכח מקורו הגדול כדי שיהיו כל הממשלות ממשלה אחת
והממשלה הזאת קשור באדון אלמאור את האהל להיות א' ג'
המאורות הללו השנים עולים בשום והא' כמשך בגבורה בין
השנים ההולכי בשום והשלישי שהיה ראוי להיות עליון פניו
למטה פוכה והוא כאמו בשני קביריו והוא המושכס למטה
בגבורה שוקה אפילו שהוא מביט למטה ונ' המאורו האו הם
הנקראי' מקורינות של מאורות הסגולה הנבוכה לישראל כמ"ש
והיית' לי סגולה מכל העמי' וככח קדושו' שכי המאורו ההולכי'
בשום והג' שנקשר בהם ויגיע' מד מקום מוסה ותבערה שם
מתאזני' ומאור כוסע תלפכי המזמי' הכל (כ"א ומאורו עמודו
לפני המזמי' הגדול) וזרקס לכל הפניות ולסוף יום ואשמורה
אחת המאור הג' שכסה מוסה שגאסו בהם אמו בהם וקצנם
והשיב אותם למעלתם כבראשונ' ובכאן אס תבין תמונה סוד
עמוק כי זה המאור בפני ישראל וכאשר יתקבצו תרא' חכמה
עמוק מאוד דברי מיושבי' הוא ניקוד סגול ואשרי זרקא סגול
זכרין שתשי' לבך להשיג חכמה גדול מאוד ותמונה יסוד שלם
אשר

הגבורה ושמו אדני' והאחרון הכותן שלום בין דבר לדבר
והמאור כל מיני חוכמה והענו והממשלה מקום האור ששמו
הוא ו' וכאשר יתכוין כמו שאני אומר יפעול כל אשר ירצה
ויתכוין עוד שג' הכיקודים הללו הם ג' עולמות ששמות הג'
שמות שאמרת לימעלה ויתכוין עוד שהם המקומות שמשם
האלו וכנזרו הכסמות של האבות איו הג' העמודים
הגדולים ושהם שלשה הנבועים המכהינים שלשה עולמות
המביאים כרמוסם ופפסם וא' ת למה קראת למעלה שם
שרי' אל מאור אתה לא ירדת לסוף הדרת הגדולים האלו
באזיה מקום הוא מתפשט שם שרי' כי לפעמים יהיה שיקר'
שם שרי' בשם אשר לפי המקום שמשם יוצא וע' כאל יהיה
שם אדם מקשה דברי אמת כי האמת שעליה אין להרהר כי
בשם שרי' כמאור שמות בלי מניין לפי רוב המקומות שיוצא
משם ולשם אדני' כמאור כמו כן שמות לא לפים כמו לשם
שרי' לא פחות ולא יותר והנה לך מ"ש הקדוש ברין הוא
בתורתו וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שרי'
ושמי יהוה לא נודעת להם וא' והרי מנינו במראות
הנבואות שהשיגו לשם יהוה כמו שכתוב באברהם וירא אליו
יהוה וכן ביצחק וירא אליו ויאמר א תרד ומרמה וביעקב
בתיב והנה יהוה נגב עליו ויאמר אני יהוה אלהי אברהם
ונומר - אל כל יל שהשיגו מעלת שם שרי' כאשר נכסה על
שרשו כמו העכפוס המכסים את השורש בן שם שרי' מכסה
שם יהוה שהוא שרשו והיו משיגים האמת דבור על אופניו
וזה הכיקוד הוא ניקוד שו' רק בלי וא' באות ראשונה מן
השם יהוה - מאור השני הוא וא' שעולה מן ניקוד הג'
ניקודים מן העליון מן זיוו שכתבבר מעלה כעשו מאור
בפני ענינו ולא הביט בהוסה אלא עולה דרך מהלכו
להשתמוות לפני המזמי' ולא כתערב לשום מאור מן הנזכר
לעיל ובהגיעו אל המניאות המאור הנכבד הזה שם עמוד
ושם לא נראה - עוד הוא ניקוד פולס באות השנייה וזה שמו
הנזכר אהויה והוא שם נזכר מאוד יוצא מן שמוש התורה
מן התיבג' את הג' ומשם יפרד ויהיה לארבע ראשים
ר' והוא שם אמין פועל פעולות גדולת ואומותיות כמו
שתראה בגורף - האור הג' הוא דומה לשניאלל שזה עולה
וזה הג' יורד ושם הג' הזה כמו שם השני ושמו כשמו מפני
שהוא תולדות השני ושמו אהויה וכן ודו הוא שירק -
מאור הד' משך בגבורה מקום הכנאין ומקום הישועה כמ"ש
אין מענה ליי להושיע ברב או בועש והוא המשך הכסויה
מזרזק ועד למערב והוא ניקוד פתח באות רביעי' וזה שמו
אשר כמאור לובשימוש התורה אג' לא שם בגבורה אמין

הוא וזקן
מכהיני'
מן כודע
הכיקוד
מכיקוד
ששוקה
סיומתי
מבאר
בכיקוד
רה ולא
אעכשו
לא ע' ד'
יה (כ"א
הוא מאור
שהוא
כמשך
ס ממוני
גויריים
ולותיה'
קיס זה
ממשך
ל לדבר
שן זה
לה בלי
גים עד
מאוקו'
לה אחי'
משלתם
על זה
שך בכוח
הוא
ס ועל
בו כשרש
הככריים
גדולה
ות הוא
החוכמה
ס יתכוין
מקום
ה